

Sygn. akt IV Ka 428/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ryszard Małachowski (ref.)
Sędziowie:	SO Władysława Motak del. SR Marzanna Kucharczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Daria Kozłowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Agaty Badury

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017r.

sprawy **T. F.**

oskarżonego z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i z art. 217 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, obrońcę oskarżonego i oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego (...)

z dnia 8 listopada 2016r. sygn. IV K 774/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kuratora M. G. kwotę 516,60 (pięciuset szesnastu i 60/100) złotych, w tym 96,60 (dziewięćdziesięciu sześciu i 60/100) złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu małoletniej pokrzywdzonej N. F. przed Sądem Okręgowym jako drugą instancją,

III. wydatki za postępowanie odwoławcze ponoszą w 2/3 Skarb Państwa a w 1/3 oskarżony T. F., któremu nadto wymierzona zostaje opłata za to postępowanie w kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych, natomiast zwolniony zostaje od opłaty za to postępowanie oskarżyciel posiłkowy.

del. SSR Marzanna Kucharczyk SSO Ryszard Małachowski SSO Władysława Motak

Sygn. akt IV Ka 428 / 17

UZASADNIENIE

ograniczone do pkt. II części dyspozytywnej

T. F. został oskarżony o to, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia i miesiąca 2013 roku do dnia 4 maja 2014 roku w S. przy al. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad współzamieszkującymi z nim żoną R. F. oraz ich córkami N. i A. F. w ten sposób, że znajdując się pod wpływem alkoholu używał wobec wyżej wymienionych słów powszechnie uważanych za wulgarne i obelżliwe, wszczynał awantury, podczas których popychał i szarpał żonę i córkę N., powodując u nich zasinienia na nogach i rękach oraz dopuścił się stosowania przemocy i krzyków w stosunku do córki A., to jest o czyn z art. 207 § 1 kk.

Sąd Rejonowy (...) wyrokiem z dnia 8 listopada 2016r., sygn. akt IV K 774 / 16, uznał T. F. za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach w 2014r. do dnia 4 maja 2014r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał żonę R. F. słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, to jest czynu z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz w bliżej nieustalonych dniach w 2014r. do dnia 4 maja 2014r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważał córkę N. F. słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe, to jest czyn z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, i za występki te, przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 216 § 1 kk, wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Nadto uznał T. F. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu - 2 lub 4 maja 2014r. - w S. naruszył nietykalność cielesną R. F. w ten sposób, że usiadł na nią, gdy leżała, szarpał za ramiona oraz popchnął rękoma powodując jej upadek na suszarkę do bielizny, to jest czynu z art. 217 § 1 kk, a także uznał T. F. za winnego tego, że w bliżej nieustalonym dniu - 2 lub 4 maja 2014r. - w S. naruszył nietykalność cielesną N. F. w ten sposób, że szarpał ją za ramiona oraz popchnął rękoma powodując jej upadek na suszarkę do bielizny, to jest czynu z art. 217 § 1 kk, i za występki te, uznając iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 217 § 1 kk, wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 91 § 2 kk połączył oskarżonemu wymierzone w pkt. I i II kary i orzekł wobec niego karę łączną 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet kary łącznej ograniczenia wolności okres zatrzymania od dnia 14 listopada 2014 roku do dnia 15 listopada 2014 roku.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach karnych zasądził od oskarżonego w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym i opłatę karną w kwocie 120 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżyciel posiłkowy – kurator ustanowiony dla małoletnich N. F. i A. F.. Skarżący wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżyciela posiłkowego wynagrodzenia w wysokości należnego wynagrodzenia adwokackiego za każdą z reprezentowanych małoletnich, stosownie do § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, w łącznej wysokości 1.680 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wobec wniosku oskarżyciela posiłkowego – kuratora małoletnich pokrzywdzonych A. F. i N. F., złożonego już po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, Sąd Rejonowy (...) postanowieniem z dnia 16 stycznia 2016r., sygn. akt IV K 774 / 16, zmienionym częściowo postanowieniem Sądu Okręgowego (...) z dnia 2 marca 2017r., sygn. akt IV Kz 110 / 17, przyznał kuratorowi M. G. kwotę 840 zł. Jako podstawę prawną przyznanego wynagrodzenia wskazano art. 619 § 1 kpk i art. 618 § 1 i 2 w zw. z § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3

i § 4 ust. 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801).

Odnosząc się natomiast do kwestii przyznanego, w punkcie II części dyspozytywnej wyroku Sądu odwoławczego, od Skarbu Państwa na rzecz M. G. wynagrodzenia za reprezentowanie przez kuratora interesów małoletniej pokrzywdzonej N. F., wskazać po pierwsze należy, że mimo iż zarzut postawiony T. F. wskazywał, iż pokrzywdzone jego czynami zostały obydwie jego córki, tj. N. i A. F., to jednak tylko N. F. została uznana za pokrzywdzoną przez Sąd Rejonowy, a także tylko jej oraz jej matki R. F. dotyczyły wniesione przez skarżących środki odwoławcze. W tych okolicznościach należało ustalić wysokość wynagrodzenia przysługującego M. G. tylko za reprezentowanie w postępowaniu apelacyjnym interesów jednej małoletniej pokrzywdzonej, to jest N. F..

Podejmując rozważania w kwestii wysokości wynagrodzenia należnego kuratorowi w postępowaniu karnym za udzielenie pomocy prawnej małoletniej wskazać należy, że rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013r., poz. 1476), zwane dalej rozporządzeniem z dnia 13 listopada 2013r., nie reguluje takiej konkretnie sytuacji prawnej. Powołane rozporządzenie przewiduje bowiem w § 1 ust.1, że wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „ kuratorem ”, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Nie sposób także przyjąć, że wynagrodzenie kuratora ustanowionego dla małoletniej pokrzywdzonej w postępowaniu karnym reguluje § 1 ust. 2 rozporządzenia z dnia 13 listopada 2013r., przewidujący, iż wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, ustala się przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Przepis ten bowiem, podobnie jak wszystkie inne zawarte w powołanym rozporządzeniu, dotyczy postępowań cywilnych, o czym przekonuje zarówno nazwa rozporządzenia, jak i treść art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, na podstawie którego zostało ono wydane. Sprawami „ o najbardziej zbliżonym rodzaju ” są więc sprawy cywilne zbliżone do tych, za udział w których wynagrodzenie przewidziane jest w odpowiednim dla konkretnej sprawy rozporządzeniu w sprawie opłat za czynności adwokackie, a nie sprawy karne przeciwko jednemu z rodziców, gdzie pokrzywdzonym jest jego dziecko. W konsekwencji, zdaniem Sadu odwoławczego, to przepisy § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia z dnia 13 listopada 2013r., mimo że dotyczą postępowania cywilnego, regulują sytuację najbardziej zbliżoną do sposobu obliczania wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla małoletnich pokrzywdzonych w postępowaniu karnym. Mając na uwadze powyższe należało zatem przyjąć, że podstawę prawną zasądzenia wynagrodzenia na rzecz kuratora ustanowionego dla reprezentowania praw małoletniej N. F. jako pokrzywdzonej w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko jej ojcu T. F. stanowi art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze w zw. ze stosowanym per analogiam § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z odpowiednim przepisem rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie.

W niniejszej sprawie aktem prawnym szczegółowo regulującym wysokość należnego kuratorowi M. G. wynagrodzenia za reprezentowanie interesów małoletniej pokrzywdzonej N. F. w postępowaniu odwoławczym jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r., poz. 1714), zwane dalej rozporządzeniem z dnia 3 października 2016r.. Niniejsza sprawa wraz z apelacją wpłynęła bowiem do tutejszego Sądu Okręgowego w dniu 14 marca 2017r. (k. 494), a zatem właściwym w przedmiocie wynagrodzenia kuratora było ww. rozporządzenie, które weszło w życie 14 dni od daty jego ogłoszenia, co miało miejsce w dniu 18 października 2016r. Zgodnie zaś z brzmieniem § 17 ust. 2 pkt 4 ww. rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. opłata za obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją wynosi 420 zł. W myśl zaś § 4 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia z dnia 3 października 2016r. opłatę ustala się w wysokości określonej w rozdziałach 2 - 4, a ustalenie opłaty w wysokości wyższej, a nieprzekraczającej 150% opłat określonych w rozdziałach 2 - 4 następuje z uwzględnieniem m. in. nakładu pracy, czasu poświęconego, stopnia zawilości sprawy. Mając zatem na uwadze, że

rozprawa odwoławcza ograniczyła się w przedmiotowej sprawie do jednego terminu, na którym był obecny kurator, który reprezentował interesy pokrzywdzonej N. F., a także okoliczność, że § 1 ust. 1 rozporządzenia z dnia 13 listopada 2013r. stanowi, że wysokość wynagrodzenia kuratora nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, należało przyznać od Skarbu Państwa na rzecz M. G. kwotę 516 zł (tj. 420 zł plus 23% VAT).

del. SSR Marzanna Kucharczyk SSO Ryszard Małachowski SSO Władysława Motak